



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp  
**Tuần Báo Phát Triển Điện Năng**

Điện thư: [bientap.tbptdn@gmail.com](mailto:bientap.tbptdn@gmail.com) Web: [WWW.VOVINET.ORG](http://WWW.VOVINET.ORG)

*Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp*

Số: 1047 2 tháng 8 năm 2015

*Thơ ngỏ*

*Sáng Ngời*

*Trăng sao ban chiếu qui thiên định  
Nhập định quang minh rõ tiến trình  
Xây dựng qui hồi tâm ổn định  
Chơn hành tự đạt tự phân minh*

*Vĩ Kiên*

---

Mục Bé Tám từ 1211/2005 đến 18/11/2005

---

*Thưa các bạn,*

*Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.*

*Kính bái,*

**Bé Tám**

**Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:**

- 1) Muốn quý thương chính mình phải làm sao?
- 2) Muốn bớt lo thì phải làm sao?
- 3) Tại sao khờ?
- 4) Thị phi để làm gì?
- 5) Phá người khác có ích lợi gì không?
- 6) Giúp đỡ người khác có ích không?
- 7) Có nên phá hoại hay không?

<p><b>1) San Diego, 12-11-2005 7: 45 AM</b>  <i>Hỏi: Muốn quý thương chính mình phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn quý thương chính mình thì phải siêng năng hành pháp</p> <p><b>Kệ:</b>  <i>Tiến triển vô cùng phải tự lo  Cần mẫn tu tâm chẳng dạn dò  Đường đời đường đạo chẳng quanh co  Thực hành chánh pháp chẳng cần lo</i></p>	<p><b>2) San Diego, 13-11-2005 7: 50 AM</b>  <i>Hỏi: Muốn bớt lo thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn bớt lo đừng thị phi</p> <p><b>Kệ:</b>  <i>Rước trong tâm tạo động khờ  Giải mê phá chấp chẳng mập mờ  Cảm thông Trời Phật chẳng thờ ơ  Thực hành chánh pháp khỏi mập mờ</i></p>
<p><b>3) San Diego, 14-11-2005 8: 00 AM</b>  <i>Hỏi: Tại sao khờ?</i></p> <p>Đáp: Thừa nhiều chuyện không hiểu mà muốn biết</p> <p><b>Kệ:</b>  <i>Ca tụng không hành cũng như không  Nói Phật nghe chơi chẳng có công  Không hành không đạt cũng chẳng thông  Quý tướng Trời cao tự thực hành</i></p>	<p><b>4) San Diego, 15-11-2005 8: 10 AM</b>  <i>Hỏi: Thị phi để làm gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa thị phi để phá hoại người khác</p> <p><b>Kệ:</b>  <i>Tự tu tự tiến tự góp phần  Duyên nợ đời nay trong tạm cảnh  Học khổ tâm người hay động loạn  Gắng tu gắng tiến chẳng bàng hoàng</i></p>
<p><b>5) San Diego, 16-11-2005 4: 08 AM</b>  <i>Hỏi: Phá người khác có ích lợi gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa phá hoại người là hậu quả không tốt</p> <p><b>Kệ:</b>  <i>Phá hoại là việc làm không ích  Xây dựng là hữu ích cho chung  Anh dũng mới tinh thần xây dựng  Quý yêu xứ sở tiến không ngừng</i></p>	<p><b>6) San Diego, 17/11/2005 4: 15 AM</b>  <i>Hỏi: Giúp đỡ người khác có ích không?</i></p> <p>Đáp: Thừa giúp đỡ người khác rất hữu ích</p> <p><b>Kệ:</b>  <i>Tình người sống động giúp đỡ người  Sống vui sum họp sống vui tươi  Cùng chung xây dựng tự vui cười  Rắc rối không còn mắt sáng tươi</i></p>
<p><b>7) San Diego, 18/11/2005 12: 33 AM</b>  <i>Hỏi: Có nên phá hoại hay không?</i></p> <p>Đáp: Thừa nên xây dựng tốt hơn</p> <p><b>Kệ:</b>  <i>Kiên nhẫn xây dựng quý hơn hết  Nhịn nhục dễ tha thứ hơn động  Khai triển tâm thân khỏi lòng vòng  Dứt khoát giúp đỡ hơn lợi dụng</i></p>	

**Khổ Yêu !**

Xem bài địa ngục khổ đau  
Yêu nhau tạm cảnh đời trao được gì ?  
Bước vào lâm lạc một khi  
Giảm thân một kiếp kẻ khi người hòa  
Tình yêu tạm bợ thiết tha  
Cuối cùng phải chịu vượt qua khổ hình  
Đi đi lại lại cũng mình  
Làm chi những việc không tình hơn người  
Sống trong lỗ khóc lỗ cười  
Trần đầy thử thách người người chán chê  
Tu thân mới được trở về  
Quý ý chơn tánh chẳng mê cõi trần  
Kiếp này thọ hưởng nghĩa ân  
Trong vay có trả nghiệp duyên trần đầy  
Tu hành lại gặp được Thầy  
Không lo thực hiện kiếp này nợ thêm  
Thực hành thanh tịnh đêm đêm  
Về nơi sống động ấm êm đời đời  
Chuyện đời tạm bỏ nghỉ ngơi  
Bình tâm giải quyết tránh roi lệ trần  
Hiếu tâm tự nguyện góp phần  
Giữ phần thanh tịnh tiến lần độ tha  
Cảnh buồn tự phải vượt qua  
Quý thương Trời Phật tâm ta thanh hoà  
Nguyện tu tự dũa tự mài  
Mai sau mòn nghiệp rõ hai đạo đời

Kính bái,  
Lương Sĩ Hằng

CHÂN KINH 44

*An yên đời đạo chẳng buồn phiền  
Giải quyết chính mình sống tạm yên  
Cửa đạo thực hành trong thức giác  
Không phiền không khổ thức triền miên*

“An yên đời đạo chẳng buồn phiền”:

An yên từ đời lần đạo. Khi mà quân bình rồi, không có sự buồn phiền.

“Giải quyết chính mình sống tạm yên”:

Tự giải quyết tất cả những nghiệp duyên của chính mình, cuộc sống luôn luôn yên ổn.

“Cửa đạo thực hành trong thức giác”:

Bước vào cửa đạo, thực hành bước vào chớ không có lý thuyết. Trong thức giác, tự hiểu sự sai lầm của chính mình mà ăn năn sám hối.

“Không phiền không khổ thức triền miên”:

Hết phiền, hết khổ, tâm lúc nào cũng sáng suốt. Tu càng ngày nó càng tiến, càng ngày nó càng giải, thì sự buồn phiền sẽ tiêu tan.

Ánh sáng sẽ quang chiếu toàn thân hết khổ, nhưng mà hết khổ rồi thì đi đâu? Làm gì? Phải phục vụ quần sanh, phải nói ra sự thật, cộng với khả năng tiến hóa của chính mình. Không nên che dấu, và không nên mượn tất cả những lý thuyết nào gắn vào. Lập luận sai lầm, dẫn tiến sai lầm tất cả mọi người, đó là một tội. Đừng tưởng mình thanh tịnh, muốn nói gì nói, không phải, nó mới sáng suốt trong căn bản của đời đạo song tu.

Cuộc sống của con người cần hiểu để tiến. Cho nên người thực hành Pháp Lý Vô Vi tự động phải làm điều này, dẫn thân hành đạo, ảnh hưởng tất cả những người ở xung quanh chúng ta, chớ không có rêu rao nói nhiều. Nói chuyện Trời Phật không, chuyện mình không nói, đó là tự gạt và sắp đặt cơ cấu lòng gạt, không đúng. Phải sửa mình. Nói chuyện Trời Phật không à, chuyện của mình không nói, chuyện sai lầm của mình không chịu sửa! Nói chuyện Trời Phật là sai.

Căn bản cuộc sống của con người phải thấu triệt căn bản tiến hóa của tâm linh thì nó mới đạt tới quân bình. Đạt tới quân bình, cuộc sống sẽ an yên. Sống an yên, vui hòa với các giới, thì chết phần hồn sẽ thanh nhẹ và tốt đẹp, khỏi lo. Nhiều người đương tu tới đó rồi lo sau này tôi chết tôi phải đi đâu, tôi khổ này kia kia nọ, cái đó là tự hại mình. Đường đi rõ ràng, chỉ có tiến tới và hành tới mà thôi. Đời là như vậy, đạo vốn không. Chúng ta phải về được không trong thanh tịnh. Đừng ôm cái có mà khổ. Thanh tịnh chừng nào, cương quyết tu tiến triền miên như vậy, nó sẽ sáng suốt ở tương lai, mà không gây phiền trong nội thức nữa. Càng thanh tịnh là càng giữ mình được thanh sạch, thiếu thanh tịnh thì tự động bóng tối sẽ ám ảnh, và sẽ che lấp huyền bí trong nội thức.

Cho nên nhiều người tới giai đoạn đó rồi bị phỉnh, muốn mạnh hơn người khác, muốn hay hơn người khác, học bùa, muốn làm vua, làm minh vương nhưng mà ngu làm sao làm minh vương được? Không biết được mình làm sao làm minh vương? Không hiểu chính mình làm sao lãnh đạo người khác, cũng là một khối ngu mà thôi!

Cho nên dốc lòng tu thanh tịnh, hướng thanh tịnh triền miên như vậy, công việc ở trên mặt đất cần chúng ta. Chúng ta phục vụ mà thôi không có địa vị, không có hơn thua, chỉ có tâm lành ban chiếu cho mọi

nơi, mọi giới, cùng hành, cùng tiến mới đem lại sự bình an cho chung. Đừng nói bây giờ tôi tu, tôi thức, tôi hiểu rồi, tôi ra tôi lập đạo, tôi điều khiển thiên hạ, cái đó không được! Thực hành đúng đắn để ảnh hưởng người kế tiếp. Điều đó là điều chánh, làm sự phụ đề đầu người ta, sai khiến người ta, không được! Cái đó là lỗi thời rồi, hiện tại không xài được. Nền tảng văn minh của mặt đất không chấp nhận. Cho nên chúng ta phải trở về với thực chất thật thà, tu tiến, nhiên hậu mới có cơ hội ảnh hưởng người khác, cảm động lòng người khác được.

Vụ lợi cá nhân thì không bao giờ tiến bước nổi. Đời cũng thất bại mà đạo cũng không còn nữa! Trở về với vọng động là tự đi tới chỗ tự sát mà thôi. Nhiều người tu rồi nói: Đời đời rồi, tôi phải năm thê, bảy thiếp. Tôi phải ăn nhậu chơi bời cho sung sướng cuộc đời trước khi chết. Nhưng mà không biết chết rồi sẽ đi đâu, hậu quả sẽ dồn dập, trí óc không có minh mẫn nữa. Cho nên người đời nên hiểu điều này, để xét người đạo.

Người đời bị phỉnh quá nhiều, ông Tiên này, bà Phật kia phỉnh người ta nhiều lắm! Chính bản thân nó, nó chưa hiểu nó, rồi nó nói hồi hôm này tôi gặp ông này, ông kia, ông Tiên này, ông Thích Ca, ông này, ông kia, ông nọ. Thích Ca là một người tu thoát tục, hội nhập trong một ánh sáng vô cùng của Trời Đất, không có vụ kêu người này làm này, kêu người kia làm này, không có, không bao giờ! Nếu chúng ta tiến tới sự ánh sáng như Ngài, Ngài chỉ nhoé chiếu một chút thôi, là tâm thức của chúng ta triền miên sống động tu tiến, chứ không lãnh một cái việc gì để làm.

Khi mà hiểu được mình, hòa hợp với thanh điệu của đại bi, là nó thật sự trở về tự nhiên và hồn nhiên, vô sanh bất diệt, lúc nào cũng an vui tâm thức, sống động là không buồn phiền. Người nào tu đến đó mới thật sự biết tha thứ và thương yêu, không còn chấp nhất nữa, không còn phản trắc nữa. Một lòng một dạ sửa mình để tiến mà thôi, còn phản trắc là còn sai lầm, càng bằng lòng xây dựng, thì càng tiến tốt.

Cho nên nhiều người tu trên núi, "*hữu xạ tự nhiên hương*", tự nhiên có người tìm tới để học đạo, mà người lúc nào cũng khiêm tốn, không có rêu rao mỗi đạo của chính mình, mà hành sự để nhân gian thấy, và hiểu, và học, chỉ có bao nhiêu đó thôi. Mọi người cũng có vốn sẵn là tâm thức, ai cũng có tâm thức hết. Mà tâm chưa thức, nhìn hành động tốt là họ mới thức tâm. Thực hành đúng đắn, khai triển tâm tư, không còn bận rộn nữa. Nhiều người mới tu một chút, nói: "*Ôi! Cái cơ Trời chuyển bây giờ tôi phải làm cái này, làm kia, làm nọ, để tôi làm minh vương, tôi làm ông vua*". Mà ông vua để làm gì? Người ta từ ông vua phải đi tu, mà mình tu rồi trở lại làm ông vua, là mình đi ngược đường rồi! Người đời có cái óc khôn ngoan, họ xét, họ hiểu, họ không có ngu dại đâu. Nói hay mà nhìn sự thật của mình làm việc không hay, ai mà tin. Mỗi mỗi không có thanh nhẹ trong kích động, mà muốn trở về ngôi vị động loạn độc tài, làm sao giúp được người kế tiếp? Tu phải tu thật. Không nên tu thử và tu chơi, không có vụ đó! Tu thật là sửa mình triền miên cho tới chết. Biết mình có lỗi, chớ không ai có lỗi hết, mình sai chớ có ai sai, mới thật sự là người tu.

Vô Vi: Vô là không, Vi là cũng từ nhỏ cũng biến về không, thanh nhẹ vô cùng. Ôm điều này, điều nọ, tất là không phải Vô Vi, chúng ta hiểu điều này là chúng ta đã có sẵn cái thước để đo lường người đạo. Chớ ở thế gian không bao giờ có được cái thước để đo lường người đạo. Nhìn đời hiểu đạo, nhìn bản thân họ, hiểu trình độ tu tiến đến đâu, nói thì hay lắm nhưng mà làm không được cái gì hết. Trung nghĩa cũng không có, tự hại mình và không tiến bước nổi, cuối cùng gặt hái cái bệnh nan y mà ra đi thôi.

Còn có chỗ xử, còn có chỗ phân, tức là cái xác của chính mình đây. Nếu chúng ta tu đàng hoàng, cái xác ta càng ngày càng tiến triển, càng tốt đẹp. Mà tu không đàng hoàng thì hậu quả một bệnh nan y và ra đi, đó là chúng mình không đàng hoàng. Hỏi trong lúc người đó còn sống, tu giỏi lắm, này kia, kia nọ. Nói giỏi không tu giỏi, là đọc sách, chớ không có tu. Ta kêu bằng nói giỏi, hành động không giỏi thì làm sao phát triển, gia cang nghiệp chướng không giải được, làm sao có pháp lực mà đi dạy người tu. Kính thưa quý bác và quý anh chị bạn đạo,

---

## THÔNG BÁO KHAI TRƯƠNG THIỀN ĐƯỜNG TU VÀ HÀNH

---

Hôm nay con, Trần Quang Lực, xin trân trọng thông báo rằng thiền đường có mang tên TU VÀ HÀNH sẽ được thành lập tại nơi con ở tại vùng Antelope, Sacramento.

Đồng thời con xin thông báo thiền đường TU VÀ HÀNH sẽ được khai trương vào ngày thứ Sáu, 28 tháng 8, 2015 (DL), nhằm Rằm 15 tháng 7 (AL), và sẽ kéo dài tới Chủ Nhật, 30 tháng 8.

Con xin trân trọng kính mời quý bác và quý anh chị bạn đạo đến tham dự 3 ngày lễ Khai Trương và Thượng Kiếng Vô Vi cho đông đủ. Nếu như quý bác, quý anh chị nào không tiện đến ngày đầu tiên, quý bác, quý anh chị có thể đến dự hai ngày còn lại.

Sau cùng con xin cảm tạ sự lưu ý và sự hiện diện của quý bác và quý anh chị vì sự hiện diện của quý bác, quý anh chị sẽ làm cho buổi lễ thêm đầy ý nghĩa.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

Kính Bái,  
Trần Quang Lực

Địa chỉ TD Tu và Hành  
(Trần Quang Lực)  
8120 Pinefield Dr  
Antelope, California 95843  
Phone: 917-620-5360

---

### Hướng Tâm Cầu Nguyện.

---

Kính xin quý Bạn Đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Đông Lưu Hiệp, sanh ngày 03 tháng 10 năm 1971, đã từ trần vào ngày 22 tháng 07 năm 2015 (ÂL ngày 07 tháng 06 năm Ất Mùi) tại thành phố Carrollton, tiểu bang Texas, USA, hưởng thọ 45 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ. Hội Ái Hữu Vô Vi Dallas/Fort Worth thành kính phân ưu cùng gia quyến của chị Lưu Thị Hạnh. Thành thật cảm ơn quý Bạn Đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật - Thiền Đường Thông Hải Kính Bái.

---

## THƠ BẠN ĐẠO

---

### KHÔNG CÒN LƯU LUYỆN

Xuôi dòng nước ngược trở về quê  
Lưu luyện làm chi cảnh bộn bề  
Không có, có không tâm tự thức  
Bình tâm thanh tịnh rõ muôn bề  
Muôn bề thế sự lắm đa đoan  
Dứt khoát lo tu quả đạo tròn  
Không còn lưu luyện trong không có  
Vạn sự trên đời chẳng có không...

Không có, có không một khối không  
Trong không sống động ngất ngư lòng  
Không hoài vắng lặng không ai biết  
Không đạo dường như ngõ lạnh lòng!  
Ta sống với ta thật là ta  
Bao la rộng trống trong khối sáng  
Tiến hóa vô cùng trong khối không.

Kính bái,  
LÊ Thị Lệ Hoa, 09/14

### HỌC VÀ HÀNH

Sáng ra nhìn thấy nắng hồng  
Thân tôi ấm áp trong lòng ấm êm  
Tôi đi lộ bộ bên thềm  
Nhìn quanh cây cỏ êm đềm xanh tươi.  
\*\*\*\*\*

Học, Hành rõ lý căn- phân  
Học đời Hành đạo, hai đường phải thông  
Tu hành chịu đựng, dày công  
Ngày đêm điều luyện mới mong đạt thành  
Nếu tu quyết chí thì nhanh  
Hiểu mình tu sửa, khai thông đường về...  
\*\*\*

Tu sao đổi lại mình hiền  
Cũng như ông phật lặng yên không lời  
Đó là trúng pháp bạn ơi  
Dứt mình tỉnh mộng về quê mây hội.

Kính bái,  
Las Vegas, ngày 27/04/15, LÊ Thị Lệ Hoa